

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен
Пријатељство за цео живот

Књига говори о девојчици Роњи, рођеној у разбојничкој банди, чији је вођа њен отац. Роњена је једне ноћи док је напољу беснело невреме. Један јак гром погодио је тврђаву и преполовио је на пола, остављајући између такозвану Паклену провалију. И баш је ту узрок проблема, долазак непријатељске Боркине разбојничке банде и једног забрањеног пријатељства између Роње и Бирка.

Главни ликови су Роња и Бирк, деца која потучу из различитих разбојничких дружина, које су иначе непријатељи. Обоје су усамљени, играју се сами у шуми, док се једног дана нису срели. Гледајући са крова једног дела тврђаве околу, Роња је угледала дечака који седи на другом делу тврђаве. Њихово дружење почине прескакањем Паклене провалије, при чему је Роња спасила живот Бирку након што се оклизнуо, а онда су створили велико пријатељство кроз заједничке авантуре које су преживели.

Део који бих издвојила је део у коме Роња и Бирк одлазе од куће и њихових завађених породица, како би живели у миру и играли се у шуми. Они склониште налазе у Медвеђој пећини, а дању уживају играјући се и уједно чувајући се од баука, харпија и тролова.

„И ходали су кроз шуму, држали се за руке и без престанка разговарали радосни и раздрагани после свег ужаса. Почело је да се смркава, било је то лепо летње вече, а они су причали како и поред харпија може да буде дивно. Како је лепо живети у шумској слободи, и дању и ноћу, под сунцем, месецом и звездама и у тихом току годишњих доба, у пролеће, које је управо прошло, у лето које је сада било ту и у јесен која ће ускоро доћи.“

Две завађене породице су се помириле. а Роња и Бирк су све време осим зиме могли да проводе заједно у шуми и Медвеђој пећини. Допало ми се што је пријатељство надвладало непријатељство, што нису желели да наставе стопама својих родитеља да буду разбојници, што су могли да се друже и уживају у новим авантурама и свом срећном детињству.